

РЕШЕНИЕ

№ 265

гр. Сливен, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, X СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нина М. Коритарова

при участието на секретаря Мариана В. Тодорова
като разгледа докладваното от Нина М. Коритарова Гражданско дело № 20222230100571 по описа за 2022 година

Производството се движи по реда на чл.18 от ЗЗДН и е образувано по депозирана молба от молителя, в която твърди, че ответницата по молбата, която е негова майка е осъществила спрямо него акт на домашно насилие на 10.02.2022 година, изразил се в непрекъснато звънене по телефона и отправяне на обидни думи, обвинения и закани към молителя, което същият възприел като упражняване на акт на психическо насилие спрямо него.

Към молбата е приложена декларация от молителя по чл. 9 ал. 3 от ЗЗДН, както и останалите относими към твърдения акт на домашно насилие писмени доказателства.

От страна на ответницата е изразен писмен отговор по делото. Оспорва да е извършвала акт на домашно насилие спрямо молителя.

Не са налице обстоятелства и права, които да не се нуждаят от доказване.

От съда се иска спрямо ответницата да бъдат взети конкретно посочени мерки по Закона за защита срещу домашното насилие.

В съдебно заседание молителят се явява лично и с пълномощник. Молбата се поддържа и се иска да бъде уважена.

В съдебно заседание ответницата се явява лично и с пълномощник.

След съвкупна преценка на събраните по делото писмени доказателства и

свидетелските показания, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Страните са роднини по права линия от първа степен - молителят Г. Б. ИВ. е син на ответницата П. М. ИВ., като на 10.02.2022 година, последната е извършила акт на домашно насилие изразил се в непрекъснато звънене по телефона и отправяне на обидни думи, обвинения и закани към молителя, което същият възприел като упражняване на акт на психическо насилие спрямо него.

От показанията на свидетелката П, която живее на семейни начала с молителя се установява, че двамата от 2020 година са сменили местожителството в гр. Сливен и напуснали дома на ответницата, но същата продължавала да звъни по телефона и да ги тормози, като постоянно отправяла обиди и упреци към сина си с цел да му вмени вина. Свидетелката заявява, че била очевидец на разговор, който молителят бил водил с неговата майка на 10.02.2022 година, като разговорът бил на висок тон и след разговора молителят бил припаднал и загубил съзнание, като тя му била оказала първа помощ и след това била викната и линейка. След лекарска намеса молителят бил дошъл в съзнание и след около 1-2 часа започнал да се възстановява да говори и да бъде адекватен. На следващия ден бил отишъл на работа, но се оплакал от главоболие и изтръпване на ръката. Били посетили лекар специалисти - невролог и кардиолог. Свидетелката заявява, че от разговора била чула, че молителя заявява на ответницата, че тя не е майка и нейното поведение не е на майка, след което бил паднал и се строполил. Свидетелката заявява, че до този момент молителят не е имал здравословни проблеми. Била разбрала от него, какво му е казала майка му по телефона, като ставало дума за имоти, че „той не бил мъж, бил куче умряло, тя не била за него, била курва и му изневерявала“. Ответницата била звъняла от непознати номера и той я бил блокирал или отказвал нейно повикване и към настоящият момент нейният номер е блокиран.

От показанията на свидетелката Т, която е приятелка на ответницата се установява, че между майка и син били налице неразбирателства, като синът ѝ я бил обиждал. Свидетелката заявява, че с ответницата са се чували периодично по телефона, като тя дори незнаела, че ѝ се родило внуче и това научила от свидетелката. Ответницата ѝ била споделяла, че е заплашвана, че имало скандал между нея и синът ѝ, в резултат на което била психически рухнала. Ответницата била споделила на свидетелката също, че според синът ѝ била обсебваща майка и че той я бил заплашвал заради това, че го притеснява. Свидетелката посочва, че се били видели с ответницата на 12.02.2022 година и тя е споделила, че има проблем със синът ѝ, като свидетелката доколкото знае ответницата не била звъняла на синът ѝ на 10.02.2022 година. Същата пояснява, че не знае на тази дата двамата да са разговаряли, но и е известно, че страните са водили такъв разговор.

Съдът кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели, като обективни и кореспондиращи със събраният по делото доказателствен материал.

Видно от представения фиш за спешна медицинска помощ от 10.02.2022 година на молителят му прилошало и той бил припаднал.

Видно от представеният по делото амбулаторен лист от 14.02.2022 година молителят е страдал от главоболие, като видно от сметата му анамнеза на 10.02.2022 година при силен стрес е загубил съзнание за около 1 час и загуба на пулс за 1-2 минути. Възстановил се е след 1-2 часа и от днес има изтръпване на 4-5 пръст на дясната ръка и силно главоболие.

Видно от представеното от ВИВАКОМ писмо на 24.03.2022 година, мобилният оператор отказва да предостави исканите от съда данни, позовавайки се на чл.251-В и чл. 251-Г от ЗЕС.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Молбата е допустима като подадена в преклузивния едномесечен законов срок, а разгледана по същество е основателна.

Правната квалификация на предявената претенция е чл.18 ЗЗДН.

Съдът намира молбата за допустима, т.е подадена в преклузивния едномесечен срок от легитимирано лице, визирано в чл.8, т.1 ЗЗДН пострадало от домашно насилие лице, което е син на лицето, което се твърди, че е извършило домашно насилие. Към молбата е приложена и декларация от молителя, съгласно чл.9, ал.3 ЗЗДН. Разгледана по същество молбата се явява основателна.

Защита по ЗЗДН може да търси всеки пострадал от акт на домашно насилие, осъществен спрямо него от лицата, изчерпателно посочени в чл. 3 ЗЗДН. Целта на закона е да даде възможност на пострадалите да потърсят защита от съда, чрез налагане на съответни мерки за въздействие спрямо нарушителите. В тази връзка, за да се предостави защита на определено лице е необходимо да се изследва въпросът дали по отношение на него е осъществен акт на физическо или психическо насилие.

Домашното насилие е форма на злоупотребаващо и заплашващо поведение, което може да включва както физическо, емоционално- психическо насилие, така и заплахи за насилие, физическо нараняване, покушение срещу собствеността или личността на жертвата или редица други унизяващи достойнството актове.

Безспорно в случая на конкретната дата е налице домашно насилие по смисъла на чл.18 от ЗЗДН, което е осъществено от П. М. ИВ. спрямо Г. Б. ИВ. и се изразява в това, че на 10.02.2022 година, ответницата непрекъснато е звъняла по телефона на молителя и е отправяла обидни думи, обвинения и закани към молителя, което същият възприел като упражняване на акт на психическо насилие спрямо него. В резултат на упражненото психическо насилие от страна на неговата майка, молителят е припаднал и загубил съзнание, което е видно от представената по делото медицинска документация.

Видно от показанията на свидетелката П, която била очевидец на акта на домашно насилие и които съдът кредитира като кореспондиращи със събраните по делото писмени доказателства, а именно представената медицинска документация след проведения разговор на молителя с ответницата, който тя не е чула в цялост, молителят е загубил съзнание и тя е потърсила спешна медицинска помощ, като до този момент, той не е имал здравословни проблеми. След разговор на следващия ден с молителя, същият е споделил, че майка му за пореден път е отправила обиди, закани и упреци към него с цел да му вмени вина, като му е казала „че той не е мъж, че е куче умряло, че тя не е за него, и е курва, и че му изневерява“, както и че е страдала от неговото решение. В резултат на това поведение на ответницата, което съдът квалифицира като акт на психическо насилие изразил се в отправяне на обиди, закани и упреци се влошило здравословното състояние на молителя, който е загубил съзнание и е припаднал и в следствие са се появили и други здравословни проблеми.

Ответницата не успя да обори истинността на отразените в декларацията по чл.9 ал. 3 ЗЗДН обстоятелства, тъй като защитната ѝ теза се базира единствено на показанията на разпитаната по делото свидетелка Т, от които се установява единствено влошени отношения между страните, както и упражняване други актове на домашно насилие от страна на синът към майката, изразили се в отправяне на заплахи и на обиди, които съставляват психическо насилие, но същите не са относими към предмета на правния спор и биха били предмет на друго производство по ЗЗДН. Свидетелката не е била очевидец на проведения разговор на 10.02.2022 година и не може да възпроизведе неговото съдържание, нито да си спомни конкретно какво ѝ е споделила ответницата по отношение на точно този разговор. В този смисъл показанията на свидетелката са твърде общи и се отнасят за по принцип влошени отношения между страните.

Съобразявайки особеностите на процесния случай, а именно непрекъснато звънене по телефона и отправяне на обидни думи, обвинения и закани към молителя, осъществени от ответницата съдът намира, че на същата следва да бъдат наложени мерки за защита от домашно насилие, изразяващи се в задължаването ѝ същата да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Г. Б. ИВ.. Съдът не счита с оглед характера на извършеното домашно насилие изразил се в психологически тормоз, като адекватна мярка предвидената в чл.5 ал. 1 т. 3 от ЗЗДН забрана на извършителя да доближава пострадалото лице, жилището и местоработата и места за социални контакти и отдиш, тъй като не би отговаряла на тежестта на извършеният акт на домашно насилие. Съдът също взе в предвид обстоятелството, че страните живеят в различни градове, поради което техните срещи са ограничени.

Съгласно чл. 5 ал. 4 ЗЗДН, на извършителката следва да бъде наложена и глоба в размер на 300 лева. Този размер, определен към минималния предвиден такъв в закона, с оглед степента и характера на извършеното от нея деяние и ще окаже в

достатъчна степен възпиращо действие спрямо молителя.

На основание чл. 15 ал. 2 ЗЗДН, с оглед уважаване на молбата, следва да бъде издадена Заповед за защита, в която извършителката е предупредена за последиците от неизпълнението ѝ по чл. 21 ал. 3 ЗЗДН - задържане от полицейския орган и уведомяване незабавно органите на прокуратурата.

На основание чл. 16 ал. 3 ЗЗДН, преписи от решението и от заповедта следва да се връчат на страните, на РУ "Полиция" гр.Сливен - по настоящия адрес на пострадалото лице и на РУ „Полиция“ гр. Карнобат - по постоянния адрес на извършителката.

На основание чл. 11 ал. 2 ЗЗДН във връзка с чл. 16 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, ответницата в настоящото производство, следва да заплати държавна такса по делото в размер на 25,00 лева по сметка на СлРС / т.22 ТР № 6/2012г. от 06.11.2013г. на ОСГТК ВКС РБ/ и адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лева.

Ръководен от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, че **П. М. ИВ. с ЕГН: ******* от гр. **** **Е ОСЪЩЕСТВИЛА** акт на домашно насилие на 10.02.2022 година изразил се в отправяне на обиди, закани и упреци спрямо **Г. Б. ИВ. с ЕГН ******* от гр. **** и **НАЛАГА** следните мерки за защита срещу домашно насилие:

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл.5, ал.1, т. 1 от ЗЗДН извършителката **П. М. ИВ. с ЕГН: ******* от гр. **** **да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Г. Б. ИВ. с ЕГН ******* от гр. ****.

ДА СЕ ИЗДАДЕ заповед за наложените мерки за защита срещу домашно насилие, която подлежи на незабавно изпълнение.

ПРЕДУПРЕЖДАВА **П. М. ИВ. с ЕГН: ******* от гр. ****, че съгласно чл.21, ал.2 от ЗЗДН при неизпълнение на заповедта констатирано от полицейските органи, същата ще бъде задържана и незабавно ще бъде уведомена прокуратурата.

НА ОСНОВАНИЕ чл.5, ал.4 от Закона за защита от домашното насилие **НАЛАГА ГЛОБА** на **П. М. ИВ. с ЕГН: ******* от гр. **** в размер на **300.00 лева**.

ОСЪЖДА **П. М. ИВ. с ЕГН: ******* от гр. **** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на съдебната власт държавна такса в размер на **25,00 лева**.

ОСЪЖДА **П. М. ИВ. с ЕГН: ******* от гр. **** **ДА ЗАПЛАТИ** на **Г. Б. ИВ. с ЕГН ******* от гр. **** сумата **300,00 лева**, представляваща разноски по

делото - заплатено адвокатско възнаграждение.

Преписи от решението и от заповедта да се връчат на страните и на РУ „ПОЛИЦИЯ” – Сливен и РУ „ПОЛИЦИЯ“ – Карнобат, за сведение и изпълнение.

Решението подлежи на обжалване пред СлОС в 7-дневен срок от днес-19.04.2022 година, като обжалването не спира изпълнението на заповедта.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____